

Obsojen za nič

Zamislite si. Človek umre in pride pred božji sodni stol. Božji sodnik gre skozi Knjigo življenja in ne najde človekovega imena. Zato oznani, da je njegovo mesto v peklju. Človek nasprotuje: »Kaj sem naredil? Nič nisem naredil!« »Točno!« Odgovori Bog. »Zaradi tega greš v pekel.« Ta človek bi lahko bil bogataš iz današnjega evangelija.

Pri branju prilike o bogatašu in Lazarju se bralci Svetega pisma sprašujejo, zakaj je moral bogataš v pekel. Nič ni rečeno o tem, da naj bi si pridobil svoje bogastvo na umazan način. Niti ni rečeno, da je bil odgovoren za Lazarjevo revščino in bedo. Niti ni omenjeno, da bi ga Lazar kaj prosil in bi on zavrnil pomoč. Ne vemo, ali je zagrešil kakšno kaznivo ali zlo dejanje. Vse, kar vemo, je to, da se je hranil in oblačil tako dobro, kot ima pravico vsak uspešen človek. Zakaj gre potem v pekel?

Težava, ki jo imamo pri natančni ugotovitvi, zakaj je šel bogataš v pekel, je tesno povezana z našim pojmovanjem greha. Pogosto mislimo, da grešimo samo z mislijo, besedo in dejanjem. Pozabimo četrti a zelo pomemben način, kako grešimo. Opustitev. V molitvi kesanja rečemo: »Grešil sem v mislih, besedah in dejanju, mnogo dobrega opustil in slabega storil.« Z lahkoto pozabimo na greh opustitve! Današnja prilika nas spominja, da lahko greh opustitve nekoga pripelje v pekel. To se zgodi bogatašu.

Revni lazar je ležal pri njegovih vratih. Bogatega moža to ni popolnoma nič zanimalo. »Kakorkoli se mu zgodi zunaj vrat, ni moja stvar«, si je verjetno rekel »Jaz skrbim zase, drugi pa naj se zase pobrigajo.« Bogataš je verjetno poklical še policijo in rekel, da revež postopa pred njegovimi vrati. Medtem so prišli psi in lizali Lazarjeve rane. In revež je umrl. In mestne službe so prišle, pobrale njegovo truplo in ga pokopale v neoznačen grob. Bogataš pa si je privoščil še eno kavo. Seveda ni naredil nič slabega Lazarju. Toda ni naredil nič dobrega. Ni izstopil iz svojega sveta in ponudil roko komu v potrebi. Njegov greh je opustitev in zato se mora cvreti v peklju. Druga težava s to priliko pa je, zakaj gre Lazar v nebesa. Navsezadnje ni nič napisano, da bi bil Božji mož ali da bi naredil eno samo dobro delo. Pa je. V teh svetopisemskih zgodbah so imena zelo pomembna, ker pogosto izražajo človekovo osnovno značilnost ali osebnost. Pravzaprav je to edina Jezusova prilika, kjer ima neka oseba ime. Torej mora biti ime pomembno za interpretacijo prilike. Ime »Lazar« je grška oblika imena »Eleazar«, kar pomeni »Bog je moja rešitev«. Lazar zato ni samo ubog, ampak je tudi človek, ko veruje in zaupa v Gospoda. In ravno zato se znajde v Abrahamovem naročju v nebesih – zaradi vere in zaupanja v Boga, ne zaradi tega, ker je bil reven. Ker niso upoštevali pomembnosti Lazarjevega imena pri razlagi prilike, so nekateri predlagali, da mora biti v naslednjem življenju ravno vse obrnjeno: bogati bodo postali revni, in revni bodo postali bogati. Toda to ni smisel prilike. Bogati, ki svoje bogastvo v službi Bogu dajejo svojim bližnjim, bodo v večnem življenju blagoslovljeni. In revni, ki svoje življenje potrošijo za grenkobo in zavist in zavračajo vero in zaupanje v Boga kot Lazar, bodo morda tudi v večnosti trpeli.

Dobra novica te prilike: če se zdaj počutite kot Lazar, izmučeni od boleznij, revščine in bolečine, pozabljeni od družbe in onih, ki jih je Bog blagoslovil v tem življenju; nadaljujte z vero in zaupanjem v Boga in vedite, da bo to dobro za naše duše na koncu. Če menite, da ste eden tistih, ki jih je Bog v tem življenju blagoslovil z dobrinami v tem življenju, odprite vaša vrata in glejte! Verjetno je pred vašimi vrati Lazar in tega niste še opazili.